

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – „GVC Services (Bułgaria)” EOOD / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Sprawa C-458/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 2011/96/UE – Artykuł 2 lit. a) ppkt (i) i (iii) oraz część A lit. ab) i część B ostatnie tiret załącznika I – Pojęcia „spółek utworzonych według prawa Zjednoczonego Królestwa” i „corporation tax w Zjednoczonym Królestwie” – Spółki zarejestrowane na Gibraltarze, które podlegają tam podatkowi dochodowemu od osób prawnych]

(2020/C 222/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „GVC Services (Bułgaria)” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Sentencja

Artykuł 2 lit. a) ppkt (i) i (iii) dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich w związku z częścią A lit. ab) i częścią B ostatnie tiret załącznika I do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tych przepisach pojęcia „spółek utworzonych zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa” i „corporation tax w Zjednoczonym Królestwie” nie dotyczą spółek utworzonych na Gibraltarze i podlegających tam opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Cluj – Rumunia) – AU / Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Sprawa C-500/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Rynki instrumentów finansowych – Dyrektywa 2004/39/WE – Pojęcia „klienta detalicznego” i „konsumenta” – Przesłanki powoływania się na status konsumenta – Ustalenie jurysdykcji właściwej do rozpoznania powództwa]

(2020/C 222/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AU

Strona pozwana: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osobę fizyczną, która na podstawie umowy takiej jak kontrakt różnicy cenowej zawartej ze spółką finansową przeprowadza transakcje finansowe za pośrednictwem tej spółki, można uznać za „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli zawarcie tej umowy nastąpiło w celu niezwiązanym z jakąkolwiek działalnością zawodową lub gospodarczą tej osoby, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego. Dla celów tej kwalifikacji, po pierwsze, czynniki takie jak fakt, że konsument dokonał dużej liczby transakcji w stosunkowo krótkim okresie lub że zainwestował znaczne kwoty w te transakcje, są jako takie co do zasady bez znaczenia, a po drugie, okoliczność, że osoba ta jest „klientem detalicznym” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/12/WE oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, jest jako taka co do zasady bez znaczenia.
- 2) Rozporządzenie nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że dla celów określenia sądu mającego jurysdykcję powództwo z tytułu odpowiedzialności deliktowej wniesione przez konsumenta wchodzi w zakres uregulowań sekcji 4 rozdziału II tego rozporządzenia, jeśli jest nierozzerwalnie związane z umową rzeczywiście zawartą pomiędzy tym konsumentem i przedsiębiorcą, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – LH / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-564/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka azylowa – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuł 33 ust. 2 – Podstawy niedopuszczalności – Uregulowanie krajowe przewidujące niedopuszczalność wniosku, w przypadku gdy wnioskodawca przybył do danego państwa członkowskiego przez państwo, w którym nie jest narażony na prześladowanie lub na ryzyko poważnej krzywdy, lub jeżeli państwo to zapewnia odpowiedni poziom ochrony – Artykuł 46 – Prawo do skutecznego środka zaskarżenia – Kontrola sądowa decyzji administracyjnych dotyczących niedopuszczalności wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej – 8 dniowy termin dla sądu na wydanie rozstrzygnięcia – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2020/C 222/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LH

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Sentencja

- 1) Artykuł 33 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala na odrzucenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalnego z tego powodu, iż wnioskodawca przybył na terytorium danego państwa członkowskiego przez państwo, w którym nie jest on narażony na prześladowanie lub na ryzyko poważnej krzywdy lub w którym zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony.